

SALUT

La crisi agreuja els trastorns d'angoixa

L'Hospital del Mar detecta un increment de depressions i estrès

Reportatge

ANNA PUNSI
BARCELONA

“**L**a meva família sempre em deia: tu has fet tots els cursos menys el de saber dir que no. El preu que he acabat pagant és massa alt”, explica l’Helena, de 58 anys i que prefereix guardar l’anonimat. Fa quatre mesos va patir un atac d’ansietat enmig del carrer que ha desembocat en un trastorn d’agorafòbia. Té una por terrible a sortir al carrer i anar sola a determinats llocs. L’Helena ja notava els primers símptomes fa més d’un any. “Les reunions de feina em provocaven cada cop més neguit i de les botigues n’havia de sortir de pressa perquè m’angoixava”. La situació es va agreujar quan el seu fill es va quedar sense feina.

A més, ella va haver d’acomiarar 4 persones de l’empresa on treballa. En parla amb una barreja de tristesa i nervis. Els ulls se li humitegen quan parla d’aquest episodi, que també ha influït en el seu estat. Això i una malaltia cardíaca que va superar l’any 2000: “Aquella patologia em provocava taquicàrdies i suposo que la por de tornar-les a patir em va quedar al subconscient. Estava molt estressada i després va venir el problema de feina del meu fill i els acomiadaments. Tot hi ha influït”, diu.

Està en tractament a la Unitat d’Ansietat de l’Hospital del Mar de Barcelona, l’única dedicada exclusivament a aquests trastorns a tot l’Estat. Els professionals que hi treballen, d’ençà que va obrir fa cinc anys, reconeixen que la delicada situació econòmica que passen moltes famílies agreuja els símptomes

A l’Hospital del Mar hi ha la primera unitat de l’Estat dedicada exclusivament a tractar els trastorns d’angoixa. ACN

i les conseqüències d’aquestes malalties, però neguen que la crisi estigui portant més pacients a la consulta. “No ve més gent però observem que les persones que atenem tenen més problemes d’habitatge, deutes o pèrdua de la feina, i això fa que empitjori la seva evolució”, explica el psiquiatre responsable de la unitat, Guillem Pailhez.

També detecten més usuaris que arriben amb símptomes de depressió. Pateixen por, tristesa i angoixa derivada de la crisi. No arriben al grau de malaltia i són el que els psiquiatres anomenen “trastorns adaptatius”. Amb tot, Pailhez creu que tenir en algun moment una mica d’ansietat no és perjudicial. “Sentir aquesta emoció és natural, cal viure-ho i superar-ho per ser conscients que la vida que vivim és la nostra amb les seves dificultats”. —

Entre 5 i 10 anys de retard en el diagnòstic

Els trastorns d’ansietat (agorafòbia, atac de pànic, fòbia social, obsessió-compulsió i estrès posttraumàtic) afecten entre un 10% i un 15% de la població. El problema és que el diagnòstic arriba massa tard. Els pacients sovint no entenen què els passa o tenen vergonya d’explicar-ho. A més, alguns metges de família no saben interpretar que darrere de símptomes com taquicàrdia, insomni o maldecap hi pot haver un trastorn d’ansietat. La unitat especialitzada de l’Hospital del Mar ha atès en els últims 5 anys uns 600 pacients. El tractament combina fàrmacs i teràpia.